

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor.

Lelekészek, tanítók, községi jegyzők 12 koronáért
kajják a lapot.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő és főtulajdonos:

Ifj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítatnak.

Előfizetési felhívás.

Október 1-én új előfizetést nyitunk lapunkra, amely a jövő 1919. évvel tizedik évfolyamába lép be.

Egy előfizetési felhívás szűk keret volna ahhoz, hogy az új lapnegyeddel lezáruló kilenc évi munkásságunkra visszatekintsünk; de a célból, hogy vármegyénk közönségének támogatását kikérjük, nem is szükséges az. Aki akarta, meggyőződhetett e kilenc év alatt lapunknak úgy az országos politikában, mint a szűkebb hazánk: vármegyénk közéletének figyelésében követett irányelveinkről s akinek felfogásával az megegyezett, módjában állott ennek kifejezést is adni.

Mink tehát úgy mint eddig is, tartjuk magunkat a régi magyar közmondáshoz, hogy „Jó bornak nem kell cégér.”

Megis az új lapnegyed kliszőben reá kell mutatnunk három lényeges körülményre, amelyek az újonnan belépő vagy régi előfizetőinket további elhatározásukban vezethetik. Az egyik az, hogy a Veszprémmegyei Ujság nem fordul, mint a napraforgó, a mindenkori politikai hatalom felé, hanem halad a magyar nemzeti eszmék és Veszprém vármegye jól felfogott érdekeinek szolgálatára kijelölt útjában minden anyagi érdek nélkül, sőt ha kell, annak mellőzésével is; s e tekintetben nem engedni magát korlátozni sem kecsesítő ígéretekkel, sem

megfélemlítésre szánt erőszakoskodás által. Az a másfél esztendő, amióta a tisztességes ellenzék szerepet töltött be, elég beszédes bizonyíték erre.

A másik, amit vármegyénk közönségének figyelmébe ajánlunk, az, hogy a Veszprémmegyei Ujság az egyedüli e megyében, amelyik a háboru torzszülötteként ábrakapott s ugynevezett „világáramlattal”, a radikális demokráciának Iazát, vagyont, vallást és erkölcsöt veszélyeztető bolsevik szellemével nyíltan szembeállott, azzal bátran megütközött, s az ellen — legjobb tudása szerint — a megtámadott egységeket is megvédte.

Végül — és ez a harmadik a lényegben — ennek a veszedelmes radikálizmussnak a politika intézésére nem kicsinyelhető befolyásával szemben a Veszprémmegyei Ujság védelmezője és szószólója volt a föld népének: nagybirtokosnak és kisgazdának egyaránt, amely társadalmi osztályra szeretné a radikálizmus áthárítani a háboru súlyos terheit a felelősséget.

Amidőn tehát e felhívásunkkal megnyitjuk az utat a lapunkat támogatni kívánó új előfizetők előtt, egyúttal felhívjuk régi előfizetőinket, hogy szept. 30.-án lejárá előfizetésüket mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Hátralékosainkat pedig ismételtén és nyomatékosan arra kérjük, hogy

hátralékuk sürgős kiegyenlítését tekintsek közérdekű feladatnak. A mai papírszükség mellett és nyomdai erő hiányában ugyanis tetemes áldozatot kíván a lap előállítására, s ezt csak akkor eszközölhetjük zavartalanul, ha munkában és anyagban nyújtott szolgálatunk ellenértékét mi is megkapjuk az olvasóinktól.

A kiadóhivatal.

Jobbra-balra.

— A te órád közeledik! — mondotta Hock János képviselő; a radikális reverenda megzemélyesítője gróf Károlyi Mihálynak. Mert úgy tessék érteni, hogy amikor az ántánt belőr Bolgárországra és békekérésre kényszeríti a bolgárokat, akkor nálunk — Károlyi Mihályt ünneplik. És ez igen logikus dolog. Mert ha a bolgároknál történt áttörés azt jelenti, hogy az ántánt-béke szele fujdogál a központi hatalmak felé, akkor csakugyan nem lehet Magyarországon mást ünnepelni, mint Károlyi Mihályt. Csakhogy hozzátehetne volna még a szónok, hogy:

— A te órád, amely Magyarországot utolsó óráját jelenti, közeledik.

Hála Istennek, hogy nem ezt mondhatta.

A tizenhárom.

Emlékszünk-e még rájuk? Tudjuk-e még, hogy kik voltak, amíg éltek, mívé lettek az által, hogy meghaltak? Vajjon a feledés lengé fátylát, amelyen átszűrődött az emlékezés egyre

Ünnepi beszéd.

Elmondotta szeptember 29.-én dr. Óvári Ferenc mellszobrának leleplezése alkalmával a Városi Színházban tartott szinpartoló egyleti díszközgyűlésen dr. Réthy Ede

tb. vármegyei főorvos, m. kir. tert. honvéd főorvos.

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Cicero mondja: „Is est enim eloquens, qui et humilia subtiliter, et alta graviter, et mediocria temperate potest dicere”. „Az a szónok mestere, aki a közönséget egyszerűen, a magasztos méltóságát teljesen, a kellő közöltit pedig kellő egyenlítésben előadni képes”.

Az egyleti választmány kitüntető megbízása ezen helyre állított; boldog volnék, ha a klasszikus szónok idézett mondanak meg is felelhetnék. És ha igaz az, hogy benső érzelmek adnak erőt a szónak, akkor bizonyára meg is fogom találni a kellő hangot, amely — minthogy szívből ered — a szívekhez is férközhetik.

Ez szolgáljon védelmemre, ha tán a mai ünnepélyhez méltó apotheois élvezetében nem részesíthetem e díszes közönséget. — Leiki szemeim három évtizedre tekintenek vissza. — Engedjék meg, hogy a művészetnek szentelt eme díszes épület csar-

nokából kivezesse Önök a szomszédos Megyeház-utcában levő „Korona szálló” elé. Képzelmek el, hogy három évtizeddel ezelőtt az akkori ódon épület észak felé a szomszédos Kovách-féle ház (a mostani Óvári-utca keleti részén), dél felé a püspöki kertig üvegház és kerü lak közél volt építve. A Hotel emeleti nagyterme — ahol a szini előadások és táncmulatságok tartottak, a legprimitívebb berendezést volt. Nyomatékosan kell kiemelni; hogy egyetlen egy ajtó nyílása volt, amely ki- és bejárásra szolgált egyaránt. A terem oldalán a zenészek részére (bálok alkalmával) egy kis karzat volt, amelyet, ha szini előadás volt, vászonnal takartak el a plafondig. — ez volt a női ülőhely. — A férfi színeszek a kulisszák mögött voltak meg magukat.

1888-ban, amikor dr. Óvári Ferenc lett a veszprémi önkéntes tüzoltó egyesület főparancsnoka, az itt jelzett hiányok tüzetrendészeti, közbiztonsági és közegészségügyi szempontból lényegesen javítottak, — mert igen nagy haladás volt, hogy az eddig vakon végződő nagy terem mellé, hátul egy új épületet emeltek több kis szobával, külön feljárattal, illetve lépcsőházzal. Ezen új épület kis

szobái öltözőkül szolgáltak, közös folyosójuk pedig a nagy teremmel kommunikált. Tűzbiztonsági és hygiénikus szempontból hiadadás volt az épület, illetve a nagyterem déli oldalán létesített, az udvar felé nyíló hosszú folyosó.

Boldog emlékü János Agoston püspök és Köves János táblabíróval mindig az ablak melletti ülőhelyeket kértük, illetve székeinket oda helyeztük; a mellettünk levő ablak reteszeit én délutánként — ex motu proprio — letoltam és az ablakokat vékony spárgával lazán összekötöttem; riadalom esetén — úgy állapodtunk meg — az ablakokat felrántjuk és azokon menekülünk a folyosóra.

A terem világítása és a szinpad elhelyezése is elég primitív volt. A terem közepén egy u. n. tizes petróleumlámpa, a szinpad fölött ismét egy, a rivalda előtt 6—8 petróleumlámpa égett. — Az előadás kezdete előtt ezek le voltak csavarva; az előadás kezdete alkalmával a kelékes felcsavarta őket. A zenészek állványa előtt egy-egy siccaringyria lángjának fénye és pislogása hatott zavarólag a nézők szemére. Maga a szinpad deszkákból és lécekből szűkös helyre össze-

halványuló sugara, nem vastagította-e durva daróccá ennek a vérözönnök minden iszonyatosságát?

Vértanu, — ez az ő diszes nevük a magyar nemzet dicső történetében. De vértanu a neve ma már annak a sok százezernek is, — akik mint az emberi gonoszság áldozatai — rakásra hullanak a világ történetének a dicsőtelen fejezete alatt. S azok, akik ez elnémult hősök karóval jelzett vagy jeltelen sírjai között szívveltepő fajveszékeléssel botorkálnak, vajjon oda találnak-e az aradi sirdomb gránit emlékoszlopához? Remélhetjük-e ezt, várhatjuk-e még tőlük?

Oda találnak. Aki már nem tudná a járást, annak megmutatja a hős halott, aki a tömegsírban fekszik. O, a vértanuk jól ismerik a halhatatlanság utját!

S az ifjabb nemzedék, amely a tizenhárom aradi féltentőt tanulta meg azt, nem téveszti el az irányt. Október 6.-án elvezeti arra a magyarokat s kioktatja, aki még nem tudná vagy már elfelejtette, hogy amiként e nap a tizenhárom vértanu halhatatlanságának napja volt, azonképen annak megszentelése az egész nemzet halhatatlanságának biztosítéka.

—chl.—

Politikai hírek.

Erők egyesítése. A külpolitikai helyzet, amelyhez természetesen az osztrák alkotmányválságot és a bosnyák kérdést is hozzá kell érteni, szükségessé tenné egy egységes magyar belső politikai front megteremtését. Ezen fáradozik most Wekerle miniszterelnök, aki tárgyal a pártvezérekkel, még gróf Károlyi Mihállyal is. Ófelsége is többeket meghívott kihallgatásra e kérdésben, elsőnek gróf Tisza Istvánt, aki boszniai utjáról is jelentést tett neki. Gróf Andrássy Gyula és gróf Apponyi Albert is meghívtak, gróf Károlyi Mihály pedig maga kéredezkedett láviraltilag. — Vajjon sikerül-e a pártkeretek mellőzésevel az erők egyesítése? — ki tudná megmondani. Tisza, mint becsületes politikus, rajta van. Károlyi Mihály is — az ellenkezőjén.

tákolva, — sörös hordócskákra helyezték el a deszkákat, amelyek egy egész világot alkotnak.

Szabadjon az akkori időkből egy kis reminiscenciával szolgálnom. Ezek a deszkákön lépett fel mint vendég a kifünn tragika, Jaszai Mari nagyszony, Sudermann hatásos drámájában, az „Othón” ban. Ismerem a darabot és előadását láttam is a Nemzeti Színházban; Magdát a nagyszony alakította. Felejthetetlen maradt a művésznőnek játéka, melyet különösen a Keller kormánytanácsossal való hatásos jelenetben produkált. A női szív érzelmeinek felkorbácsolása által megrémült anya görcsös, villogó kacagásba tör ki és azután tombolva végig száguld a színpadon — már mint a Nemzeti Színház színpadján —; erre a szcénára vártam leginkább és figyelmeztettem is színházi szomszédjaimat a művésznőnek ezen hatalmas produkciójára, amint fejbőszült vadként szilaj ugrásokban rohan az egyik színpalfőtől a másikig, — persze ezeket a nagy színpadon megrázó hatást keltő mozdulatokat, illetve iramokat itt az összetakólt kis színpadon hiába várjuk, — azokat egészen ki kellett hagyni a művésznőnek.

(Folyt. köv.)

— Diadalszékéren. Legalább is azon képzelte magát-gróf Károlyi Mihály és a pártja, amikor abból az alkalomból, hogy apósának, gróf Andrássy Gyulának biotokáról a fővárosba érkezett, Hock János apát vagy kanonoki-képviselő megdicsőítette őt. Az ötletet az ünnepeléshez Bulgária fegyverletétele és békekérése adta meg az ünnepelésre, mert hát ők ennek igen örültek. A szónok annyi bölcsességgel, előrelátással és mindenféle jókkel ruházta fel vezéréit, hogy az ezekből a cikkekben bizonyára nem fog reá szorulni — a Népruházati bizottságra. „A te órád közeledik”, mondá neki, amire a vezér azt válaszolta, hogy „A cselekvés órája elérkezett.” Miután pedig kifejezést adott annak, hogy szívesebben látná saját magát a koránnyon, mint Wekerleket és a perszonális unióról is rikkantott egyet, megint kedvenc témájára: a békére, demokráciára tért át. Más lapok rovatába nem akarjuk a fejlődésünket — mondá, ami magyarul annyit jelent, hogy honfoglaló Árpád apánk által leigázott nemzetiségeinket föl- és ránk szabadítjuk. S mivel a magyar demokráciából európai kérdést akar csinálni, elhatározta pártjával, hogy sürgősen összehívadják a képviselőházat. — Mi pedig kérdezzük a kormánytól, vajjon az ő cselekvésének óráját még nem látja előkezeltnek arra, hogy gróf Károlyi Mihály közeledő órájának mutatóját megállítsa?

A Színpártoló Egyesület jubileuma.

— Dr. Óvári Ferenc szobrának leleplezése. —

Amint a lapunkban közzétett műsorból már előre megolvashatták olvasóink, a Veszprémi Színművészpártoló Egyesület e hó 29.-én délelőtt ünnepelte az általa létesített színház fennállásának 10 éves jubileumát, a melyet egybekapcsolt dr. Óvári Ferenc, az egyesület elnöke márványmellszobrának leleplezésével. E szerint tehát az ünnepség hivatalosan két részből állott: a jubileumból és a szoborleleplezésből; a valóságban azonban nem volt egyéb, mint dr. Óvári Ferenc országgyűlési képviselőnek jól megérdemelt ünneplése, a mi természetes. Természetes, mert a jubileum tárgyát képező színház, az azt megépíttetett színpártoló egyesület és a város, amely a színházat megvette, oly szoros összefüggésben állanak Óvári személyével, hogy attól elvonatkozniuk — még ha a szoborleleplezés nem ez alkalommal történt volna is — sem lehet, sem helyes nem lett volna. Hiszen a színház megteremtése és az előmunkálatokat végzett színpártoló egyesület megszervezése is Óvári műve volt s ugyan-csak tőle eredt a gondolat és annak érdekében az agitáció, hogy a ma busásan jövedelmező színházat Veszprém város vegye tulajdonába. Mint szülőatyjokra és jöttevőjükre tekintettek tehát őre a napon a kultúra hajnoka és a város színterpivívi s ez utóbbiak a városi képviselőtestületben elfoglalt pártállásokra való tekintet nélkül vettek részt az egyhangu, meleg ünnepelésben.

Az ünnepség, amelyet a színháztermet megöltölt előkelő úri és hölgyközönség nézett végig, diszközgyűléssel kezdődött d. e. 11 órakor, amelyet Szélessy Dániel, várm. árvaszéki elnök, a színpártoló egyesület alelnöke nyitott meg a színpad előtt elhelyezett zöldasztalnál, amely mellett az egyesület tisztviselői, tagjai és a város polgármestere ültek. Az elnök rövid, de talált szavakkal jellemezte e nap kettős jelentőségét, majd indítványozta, hogy Óvári Ferencet Kerényi Alajos vezetésével dr. Csomasz Béla, dr. Horváth Béla és Pósa Endre egyleti tagokból álló külföldiség hívja meg a diszközgyűlésre. Ami egyhangu helyesléssel fogadtatván, az ünnepelt megérkezéséig az ülést felfüggesztette.

Lelkes éljenzés jelezte nonsokára dr. Óvári Ferenc megérkezését, aki az alelnöktől jobbra foglalt helyet.

Dr. Komjáthy László polgármester volt az első szónok, aki nagy tetszés mellett a város nevében mondott meleg beszédet.

— Veszprém város közönsége nevében — úgymond — igaz örömmel üdvözlöm a színpártoló egyesületet a veszprémi nemzeti színház megnyitásának tíz éves jubileuma alkalmával. A színpártoló egyesület fennállása óta legteljesebb mértékben betöltötte városfejlesztő és hazafias misszióját és működésével megmutatta, hogy a társadalom miként képes a helyi érdekek mellett és azzal együtt a magasabb országos célt is szolgálni. Moltán tekinthet büszkén és önérzettel eddigi működésére, mert építélet emelt a magyar kultúrának, ahol békeben és háboruban egyaránt hirdetik azokat az eszméket, amelyek a magyart fenntartani és fejleszteni hivatottak és lesznek is.

Ennek a színháznak megnyitása Veszprém város történetében a haladás egy külön fejezetét nyitotta meg, mert sajnos, nagyon el voltunk maradva és elmaradottságunkon, a város a helyzetet segíteni nem tudott. De a színpártoló egyesület kitartó munkásságával meghozta az eredményt, pedig a munka megkezdésekor, az egyesületnek úgyszólván semmi vagyoni eszköz nem állott rendelkezésére. De megvolt benne a türelemmel akaraterő, amely az összes társadalmi tényezőket sorompába állította az ügy érdekében és ezek a társadalmi tényezők elismerésre méltóan vették ki részüket a nagy munkából.

Azt hiszem, hogy az egész város közönségének osztatlan érzését tolmácsolom akkor, amidőn a mai ünnepi diszközgyűlésben röviden megemlékezem mindazokról, akik a kitűzött célt megvalósították. Köszönettel és elismeréssel kell megemlékeznünk első sorban a sokat vitatott holt kéznek ez esetben is élő és segítő közreműködéséről, amely lehetővé tette a legalkalmasabb helynek megszerzését. Hálával, köszönettel és elismeréssel kell adóznunk a színpártoló egyesület választmányának és tagjainak éveken át tartó, nagy akadályokat leküzdő munkásságáért, mert elmondhatjuk, hogy a színpártoló egyesület minden egyes tagja tőle feltehetőleg részt kért és részt is vett a nagy munkában.

De ha megemlékeznünk a lelkes hadseregéről, amely a győzelmes munkát végezte és megadjuk neki elismerésünket és köszönetünket, meg kell adnunk a legteljesebb mértékben annak a vezető férfinak is, aki a társadalmi erőket közös működésre irányította és akadályokat nem ismerve, az eredményt biztosította. Ez a vezető dr. Óvári Ferenc Veszprém város diszpolgára, a veszprémi színpártoló egyesület elnöke, aki a színház létesítésével úgy a színpártoló egyesületnek, mint magának, valamint a városnak is maradandó emléket emelt.

A színpártoló egyesület nagy munkájának eredményét, a tíz évvel ezelőtt megnyitott és ma jubilált nemzeti színházat ma-holnap átveszi Veszprém város közönsége, mintegy a színpártoló egyesület ajándéka gyanánt. Amidőn ezen a mai ünnepi közgyűlésen Veszprém város nevében hálás köszönetet mondok mindazoknak, akik munkásságukkal Veszprém városát ily nagy jelentőségű kulturális épülethez juttatták, kérem a színpártoló egyesületet, hogy továbbra is működni sziveskedjen kitűzött céljai érdekében városunk és hazánk javának előmozdítására.

A gondviselés kíséje és tegye eredményessé működését!

Utána dr. Réthy Ede tart. törzsorvos emelkedett szótára és tartotta meg nagyszabású, igen szépen megszerkesztett ünnepi beszédét, amelyet tárcarovatunkban közlünk. A szónok kivette a közönséget a színház előcsarnokában felállított szoborhoz, amelyet Orbán Antal szobrászművész készített. Szavaira lehullott róla a lepel.

racsot, Szalma alakította. Szépen énekeltek. — Este a Cigányprimás reprimáza volt Vida Ilos, Németh Irén, Falussy, Lónyai és Pataki-val a főbb szerepekben.

Vasárnap, szept. 29. D. u. a Bőregér, este a Pacsirta operett került színre felt ház előtt.

Hétfő, szept. 30. Biboros című, Veszprémben már ismert színműben jeleskedett a drámai együttes. Fodor igazgató, Vécsey Ilona, Kovács Lulu és Doktor művészetében győnyörködhetett a közönség. De jó volt a többi szereplő is.

Kedd, okt. 1. Tul a nagy Krivánon. Farkas Imrénének saját librettójával szerzett operettje került bemutatásra.

Kellemes, fülbemászó zene, nagyobb érték nélkül. A vig. amerikai nóták, bájos kerin-gők, kuplék és dalok ügyesen szőtt láncolata kedvező hatással van ugyan a hallgatóra, de nem váltja ki azt a meleg érzést, amit például ugyane szerző „Iglói diákok” operett-jének bájos muzsikája. A szöveg jóízű: egy-dusgazdag amerikai a szerelmes fiával kötött fogadás alapján be akarja bizonyítani, hogy pénzzel még a szívet is meg lehet regulálni s a próba szerencsés hőse egy magyar-orosz-tól család lesz. De elveszti a foga-dást, mert a boldogsághoz szerelem is kell, nemcsak pénz. A komikumnak hálás tere nyílt a darabban. Gulyás (amerikai), Pa-taki (a tól), Ligeti (a lía) versenyeztek is egymással. Az amerikai leányt Marcinka Vica alakította kedvesen, a tól leányt pedig Vida Ilos pompásan. Németh Irén (színész-nő) nem az ő temperamentumának való szerephez ju-tott s inkább csak szép énekével ért el őszinte hatást. Falussy igen jó magyar leány volt, Szalma és Lónyai Kiss Pista és a fogadást tartott szerelmes amerikai gyerek szerepében igyekeztek elismerésemelő buzgalommal.

VISZKETEG!

Rüh, sömör és mindennemű bőrbaj biztos gyógyszere a

BORÓKA-KENŐCS.

Nem piszkít és szagtalan. Ára 3, 5 és 9 kor. Hozzávaló Boróka-szappan 5 kor. Készíti Gerő Sándor gyógyszerész, Nagy-kőrös.

Veszprémben kapható:

Földes Lajos, Czermák Lipót, Incze Kálmán és Kocsuba Emil gyógyszerésztárában.

Tisztelettel tudatjuk, hogy a

Siófoki Központi Tejcarnokot megvettük.

Bárki másnál

előnyösebb feltételek mellett vásárolunk

tejet.

Árjajánlatokat kér:

Havasi Vajvállalat

Siófoki Tejcarnok, Siófok, vagy Központja Kaposvár.

MEGHIVÓ.

A balatonalmádi fürdő és építő részv. t. alapítói a 2 milliónyi részvénytőkét jegyző igen tisztelt részvényeseket

ALAKULÓ KÖZGYÜLÉSRE

Veszprémben, a Veszprémi Takarékpénztár tanácstermébe **1918. évi október 20.-án, vasárnap déli 12 órára** ezennel meghívják és kériik szíves megjelenésüket.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöklő és jegyzőkönyvvezető választása.
2. Meggyőződés szerzés az alapítóknak kellő aláírás és befizetés által történt biztosításáról.
3. Alapzabályok megállapítása; az almádi fürdő részvénytársasággal, a veszprémi káptalannal és Claus-Lajossal történt megállapodások jóváhagyása.
4. A társaság megalakulása iránt határozat.
5. Az igazgatóság kinevezése.
6. Felügyelő bizottság választása.
7. Igazgató-választmány választása.
8. Alapítóknak a felelősség alól feloldása.

Veszprém, 1918. évi szept. 30.

A balatonalmádi fürdő és építő r. t. alapítói.

Perzsia, — —
Breitschwanz,
Sealskin — —

kabátok

Alaska, kék, ezüst,
fehér róka — —

boák

karmantyuk

nagy választékban

KEMÉNY SZÜCS

SZÖRMEÁRUHÁZÁBAN

Budapest, VI., Andrássy-ut 6.
Árjegyzék ingyen. Telefon 62—76.

Vidéki rendelések postán is eszközöltnak.

BIRTOKOKAT

keresek megvételeire, tekintet nélkül terjedelmükre. Közlendő a birtok művelési ága, termékek, a birtok tehertételei, részletes leírása az épületeknek, fundus instruktus részletezése, vasúti állomás s a birtok ára.

Ájánlatokat kér:

farádi Balogh Constantin

banküzlet

Budapest, VI., Vörösmarty-utca 41.

Telefon 176—91.

KÖLCSÖNÖKET

haztiszteletviselőknak, nyugdíjasoknak fizetési előjegyzésre életbiztosítással kezesség nélkül, továbbá földbirtokokra, házakra ötven évtől egész halvaévi évi törlesztésre, második helyre tíz évi törlesztésre.

Veszek örökségeket, házrészeket, életbiztosítási kötvényeket, ezüstműveket.

farádi BAOGH CONSTANTIN

BUDAPEST, VI., Vörösmarty-utca 41. szám.

Telefon 170—91. (Válaszhelyeg csatolandó.)

Viszketegséget, Sömört, Rüh

leggyorsabban elmulasztja
a D. Fleisch-féle eredeti
törvényesen védett

„Skaboform“-Kenőcs.

Nincs szaga, nem piszkít. Mindegy eredeti pecsételt Dr. Fleisch-féle kártyák. Próba-tételegy 3— K, nagy tételegy 5 K, családi tételegy 12 K.

Veszprém és vidéke részére-táráktár:

Kocsuba Emil „Fekete sas” gyógyszerésztára
Veszprémben.

Vételnél a Skaboform-védjegyre ügyeljünk.

Iskolaszerek, rajzszerkek, papírok,
minden e szakba vágó cikkek a
legelőnyösebb áron kaphatók

PÓSA ENDRE

könyvkereskedésében

Veszprém, Rákóczy-tér 3. sz.

(Saját ház.) Telefon 93.

Minden iskolában használható
tankönyvek raktáron vannak.

Előre lássuk el magunkat

szőlőkötöző-papirzsineggel.

A folytonos gyártási zavarok s a nyersanyag nehéz beszerzése folytan kétséges, hogy a következő szeziónban lesz-e egyáltalán szőlőkötöző anyag. Azért ajánljuk kitűnő Rafflapotté papirzsinegünket, kapható bármily nagy mennyiségben azonnali és későbbi szállításra s

Papírárnyári és Kereskedelmi Rt.-nál

Budapest, VII., Rákóczi-ut 6.

Sürgőnycim: Papirtex. Telefon 83—63

HIRDETÉSEKET

FÖLVESZ

A KIADÓHIVATAL.